

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.273/2011/17.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. év április 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 6.B.864/2010/38. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

I. r. vádlott börtönbüntetését 6 (hat) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 6 (hat) évre súlyosítja.

I. r. vádlott börtönbüntetésébe helyesen a 2009. év április hó 7. napjától előzetes letartóztatásban töltött időt számítja be, melynek befejező időpontja 2011. év július hó 7. napja.

A bűnjelek közül az 1., 20., 28., 29. sorszám alatti tétel lefoglalását is megszünteti azzal, hogy az 1., 28., 29. sorszám alatti tárgyak megsemmisítését rendeli el.

Az elsőfokú eljárásban I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 386.992,- (háromszáznyolcvanhatezer-kilencszákilencvenkettő) forintba pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 12.880,- (tizenkétezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költségből 6.880,- (hatezer-nyolcszáznyolcvan) forintot az I. r. vádlott, 6.000,- (hatezer) forintot a II. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. év július hó 7. napján kelt 6.B.864/2010/38. számú ítéletével I. r. vádlottat emberölés büntettének kísérlete [Btk. 166. § (1) bekezdés és 16. §] miatt - mint visszaesőt - 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. II. r. vádlottat testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 170. § (1) (2) bekezdés és 16. §] miatt 10 hónapi börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2007. március 8. napján jogerős 2.Fk.30.608/2006/8. számú ítéletével kiszabott 8 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - fiatalok fogházbüntetése, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.80.082/2005/80. számú, illetve a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 2008. június 24. napján jogerőre emelkedett 21.Fkf.7.689/2007/5. számú határozatával kiszabott 1 évi - 2 évi próbaidőre felfüggesztett - fiatalok fogházbüntetése végrehajtását.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet III. r. vádlottal szemben a kihirdetéskor jogerőre emelkedett.

A kihirdetett ítélettel szemben I. r. és II. r. vádlottak terhére az ügyész a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, míg I. r. vádlott és védője, II. r. vádlott és védője enyhítés érdekében élt perorvoslattal.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 692/2011/3. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést I. és II. r. vádlottakat érintően fenntartotta azzal, hogy a vádlottak és védőik által előterjesztett fellebbezés nem megalapozott. A Fővárosi Bíróság az ügyészi álláspont szerint a perrendi szabályokat betartva folytatta le az eljárást, amely a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hibáktól, hiányosságoktól mentes, a megállapított tényállásból a vádlottak bűnösségére okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság és cselekményeik minősítése is törvényes. Ugyanakkor a számba vett büntetést befolyásoló körülményeket nem súlyuknak megfelelően értékelte, mind I. r., mind II. r. vádlottal szemben súlyosabb főbüntetés kiszabására tett indítványt.

A nyilvános ülésen I. r. vádlott védője enyhítés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta. A védő álláspontja szerint I. r. vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte, azonban ittas állapota miatt nem emlékezett a részletekre. A nagyobb számú enyhítő körülményre figyelemmel a büntetés további enyhítését kérte.

A nyilvános ülésen II. r. vádlott védője enyhítés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy II. r. vádlott az eset óta elhelyezkedett, rendszeren dolgozik, életében kedvező fordulat állt be, a nyilvános ülésen kizárólag lábtörése miatt nem tudott megjelenni. A további időmúlásra is figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A vádlottak a nyilvános ülésen a szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg, de a Be. 362. § (3) bekezdése alapján a fellebbezések a távollétükben is elbíráhatóak voltak.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok folytán a Be. 348. § (1) bekezdése alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva, a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából a szükséges bizonyítékokat feltárta, eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének.

Az I. r. vádlott nagyrészt elismerte büntetőjogi felelősségét, nem vitatta, hogy a sértettet megrúgta és egy esetben megszúrta. Ugyanakkor a szúrás erősségét, ezzel összefüggésben az ölési szándékát vitatta. A II. r. vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Elismerte, hogy az összeszólalkozásánál jelen volt, de tagadta, hogy a sértettet bármi módon bántalmazta volna. Vallomása szerint I. és III. r. vádlott szaladt a sértett után, amikor ő lassabban haladva utolérte őket, már vége volt a verekedésnek.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegeléssel állapította meg, ennek során helyesen következtetett mindkét vádlott bűnösségére, sértett vallomása, 2. és az 1. számú tanúvallomása és az e vallomásokat alátámasztó a szakértői vélemények alapján. Az I. r. vádlott saját cselekvőségével kapcsolatban előadottakat a sértettet ért szúrás tekintetében a tanúvallomások megerősítették, azonban a többszöri szúrás, a közben elhangzott vádlotti kijelentés és a szúrás intenzitása tekintetében a tanúvallomások és a szakértői vélemények alapján volt a tényállás megállapítható, melyek az I. r. vádlott e körben tett előadását cáfolták.

II. r. vádlott vallomását a tanúvallomások egyértelműen cáfolták, maga a sértett pedig beceneve alapján egyértelműen azonosította az őt rugdosó II. r. vádlottat.

Az iratok alapján a megállapított tényállás ugyanakkor kisebb mértékben kiegészítésre illetve pontosításra szorul. Függetlenül attól, hogy a nyomozati iratok között elfekvő 22 darab helyszínről készült fényképfelvétel és a helyszínrajz alapján egyértelműen rekonstruálható a bűncselekmény elkövetésének helye, az elsőfokú bíróság helyszíni tárgyalást is tartott, ennek ellenére a bűncselekmények elkövetésének helyszínei nem pontosak.

Ennek megfelelően az ítéltábla az ítéleti tényállás 6. oldal 3. bekezdésének első és második mondatát azzal pontosítja, hogy „Útközben a sértett a Budapest számú társasház előtt álló vádlottaktól cigarettát kért, melynek során a vádlottak és a sértett között szóváltás alakult ki.”

Az ítéleti tényállás 6. oldal 4. bekezdésének első mondatát úgy pontosítja, hogy „I. r. és II. r. vádlottak kb. 90 méter futva a sértettet utolérték a ... utca közelében lévő ... téri orvosi rendelő parkolójában...”

Az ítéleti tényállás 7. oldal első mondatát úgy pontosítja, hogy „a sértettet gyors mozdulatokkal két esetben...”

Az ítéleti tényállás 7. oldal 2. bekezdésének áttemeli az ítélet 10. oldal utolsó két mondatát és a 11. oldal első mondatát azzal korigálva, hogy : "A gerinc melletti mély hátizomba hatoló szúrt sérülés csatornájának hossza megegyező a pengehosszúsággal, I. r. vádlott az eszköz pengéjét markolatig beszúrta a sértettbe."

Az ítéleti tényállás 7. oldal 3. bekezdésének 2. mondatát azzal pontosítja, hogy „I. r. vádlott az elkövetéshez használt vérrel szennyezett kést”.

Az ily módon kiegészített és pontosított tényállás minden vonatkozásában megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Ugyanakkor az ítélet szerkesztésével összefüggésben az alábbiakra mutat rá a Fővárosi Ítéltábla.

A hatályos Be. 258. § (3) bekezdés c) és d) pontja szerint az ítélet indokolása összefüggően tartalmazza a bíróság által megállapított tényállást, a bizonyítékok számbavételét és értékelését. Az ugyanezen törvényhely e) pontja szerint „...a megállapított cselekmény jogi minősítését,büntetés kiszabása esetén a döntés indokolását.” Az elsőfokú bíróság által megszerkesztett ítélet ezen jogszabályba foglalt kritériumoknak ugyan alapvetően megfelel, azonban maga a tényállási rész leírása, a bírói mérlegelés, a jogi minősítés indokolása és a büntetés kiszabására vonatkozó rész széttöredezett, vázlatszerű, ez a szerkesztési mód az ítélet megértését, értelmezését megnehezíti.

A vádlottak bűnösségét a Fővárosi Törvényszék okszerűen állapította meg, és a cselekmények minősítése is megfelel a hatályos büntetőjogi rendelkezéseknek.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket hiányosan és pontatlanul sorolta fel.

Az I. r. vádlott esetében további súlyosító körülmény a teljesen motiválatlan, útonálló jellegű elkövetés. Enyhítő körülményként javára részbeni beismerő vallomása

értékelendő, a bűncselekmény kísérleti szakban maradása enyhítő körülmény, de annak befejezett volta - a vádlott a maga részéről mindent megtett az eredmény bekövetkezése érdekében - miatt csekélyebb súllyal. További enyhítő körülmény a jelentős időmúlás, amely I. r. vádlottnak fel nem róható okból következett be.

A II. r. vádlott esetében a súlyosító körülmények köréből mellőzi a garázda elkövetési módot. Ezzel szemben további súlyosító körülmény a két felfüggesztett szabadságvesztés büntetés hatálya alatti elkövetés és a büntetett előélet. Ezzel szemben további enyhítő körülmény II. r. vádlott esetében is a jelentős időmúlás, amely II. r. vádlottnak fel nem róható okból következett be.

A büntetés kiszabása körében szemben az elsőfokú bíróság okfejtésével, a másodfokú bíróság az ügyészi állásponttal egyetértve úgy ítélte meg, hogy I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, nem áll összhangban a büntetési célokkal, ezért annak súlyosítása indokolt. Ezért a főbüntetés és ehhez igazodóan a mellékbüntetés tartamát is a rendelkező részben foglaltak szerint felemelte.

A II. r. vádlott esetében a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés arányban áll az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és az értékelt bűnösségi körülményekkel, annak súlyosítása illetve enyhítése nem indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy I. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság tévesen előzetes fogvatartásnak jelölte meg az ítélet rendelkező részében az előzetes letartóztatást, ezért azt kijavította, valamint megjelölte a kényszerintézkedés befejező időpontját is.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései közül az elsőfokú bíróság helytelenül döntött a lefoglalt tárgyak egy részéről. A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál kezelt tárgyak közül az 1. sorszámú, 28. sorszámú és 29. sorszámú tárgyak lefoglalását az ítéltábla a Be. 155. § (1) és (8) bekezdése értelmében megszüntette és e tárgyak megsemmisítését elrendelte. Ugyanakkor a 20. tételszám alatti tárgy esetében az elsőfokú bíróság elmulasztotta a lefoglalás megszüntetését, ezért ezt a rendelkezést az ítéltábla pótolta, az egyéb törvényes rendelkezések érintetlenül hagyásával.

A vádlottak terhére megállapított bűnügyi költség összegét is pontosította az ítéltábla arra figyelemmel, hogy I. r. vádlott esetében a kábítószer fogyasztásával kapcsolatos bűncselekmény elbírálása elkülönítésre került, ezért az ehhez kapcsolódóan elvégzett vegyész szakértői vizsgálatok és szakvélemény elkészítésével kapcsolatos költségek jelen eljárásban nem eshetnek az I. r. vádlott terhére.

A Fővárosi Ítéltábla Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint

változtatta meg, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült védői díjakat a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése alapján megállapította, viselésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a vádlottakat kötelezte.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2013. év április hó 18. napján

. Rédei Géza s.k.. Vincze Piroska s.k.. Mató Ágnes s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 6.B.864/2010/38. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.273/2011/17. számú ítéletében foglalt változtatással I. r. és II. r. vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2013. év április hó 18. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: